



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sicut ab igne cera, sic deberent hodie peccatores à Christi perire facie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

iam turam redundaret; quod si de te non triumphat, ignominiosus erit triumphus, & erit ignominia tua talis triumphus. Hoc enim ipso quo de te non triumphat Christus, triumphat diabolus: hoc ipso quod non vis dicere sicut Apostolus, *Deo gratias qui semper triumphat nos in Christo Iesu*, vis de te dici hoc ab eodem Apostolo: *resipiscant à diaboli laqueis à quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem*, & rex Graeco, circumducitur velut bello victi, vel ut feræ reti captæ. Quid autem ignominiosius quam sic à Christo transire ad demonem? Sic è captivo Christi captivum fieri demonis? Sic malle de te demonem quam Christum triumphare? Sic denique quam Christo putas hodie conferre gloriam, hanc sibi demoni jure quodam suo vendicet, quis te ipsum vendicat, te suum possidet. *Voluntarium servum sibi diabolus auctionatur*, inquit S. Ambr. *nominem iugo servitutis astrictum possidet, nisi se ei prius peccatorum arrendiderit*; sic & nemo peccat quin se illi vendat in servum. O dignum tali Domino servum!

Hocine est solemnitatem Domini agere? Hocine est triumphum Christi celebrare?

Quid prodest vias mundare cum immunda incedas anima? Quid prodest faces accendere, cum in tenebris amoules? Quid prodest externum procedere tenere ordinem, cum iatus animo procedas inordinatus? Quid honoris causa corpus & pare Christi, cum ab eo per peccatum longè magis distes quam à terra ecelum? Pro sunt illa quidem suo palam modo, nec sunt propter peccatores deferenda, sed privatim ita infuscantur à peccato; ut quod illustrius esset in triumpho, si duceretur in gratia, fiat ejus defectu tenebrius. *Quomodo obsecratum est aurum mutatus est color optemus dispersi sunt lapides sanctuaris in capite omnium platearum! Filii Sion inelysi & amici auro primo, quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manusum figuli?*

Hæc & alia quæ deplorat Jeremias externa danna, vastationes rerum sacrarum, jacturam bonorum omnium superate ciner, quis non indolere? Quis non lamentare? At quia non appareret foris nostra de de cora, quia soli Deo patent, non hominibus, ideo co minora ducimus, & hoc unum videmur agere, quod videtur, quod autem non videtur, nostra nil refert. O Christe quid tuor animi tui? Quid interni sensus? Quid sacri peccatoris? Quid divina mentis? Nonne tu ipse es qui curam inter norum præ externis tantopere commendabas? Nonne tu ille ipse qui cæcitatibus & amentibus condemnas eos qui quod deforis es-

set, mundabant, interna verò negligebant? An minus modò circa hæc animi quam dum olim mortalem vitam ageres? An minus modò successi peccatoris quo in nos ardeas? Nonne tantò id magis nobis verendum quantò te minus verendum præ bes? Nonne illud de te nobis pronunciatum? Porro *Triumphator in Israel non parcat, & panitudine non flectitur*. Tantine peccator, erat ut peccatum hodie deponeres? Ut confessione mentis expiaret; & paratior celebrando Christi triumpho accederes? Non legisti quod post insignem partam victoriam, cum David à suis Ierosolymam velut in triumphum duceretur, expresse dicitur, *Viri Iuda adhaerere Regi suo*. Qui sunt viri Iuda, nisi viri confessionis? Hi nempe sunt qui adhaerent regi suo Christo, licet locorum intervallo sint longiores. Quamobrem *pro occupemus faciemus in confessione*. *SI CVT fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.*

Quæ Psalmi verba possent urgeri vehementius, vel conjunctim cum præcedentibus vel separatim, hanc formando & declarando Veritatem practicam:

Sicut ab igne cera, sic deberent hodie peccatores à Christi petite facie.

RATIO EST, Quia quod ignis in ceram agit, hoc Christus in peccatores, si Christo consentire vellent, & sic perirent.

Sed deberent Christo velle consentire. Ergo & sic perire, non quidam homines, sed peccatores.

QUASI enim dua res sunt, homo & peccator, inquit S. August. peribunt peccatores ut salventur homines, totis ipsorum peccat sperentibus. Sic idem ipse S. Doct. exponens verba Jonæ Prophetæ. *Adhuc quadraginta dies & Ninive subvertetur*. **EVERTUNTUR**, inquit, peccatores duobus modis, aut sicut Sodomica, ut pro peccatis sui ipsi homines puniantur, aut sicut Nini vita, ut ipsa hominum peccata puniendo destruantur. Factum est quod prædixit Deus; eversa est Ninive quæ mala erat, & bona edificata est quæ non erat;stantibus enim manibus atque domibus eversa est civitas in perditu moribus.

Ad primam autem propositionem quid clarius, quam quod ex Deuteron. clamat Apostolus: *Et enim Deus nos igne consumens est!* Nonne & ipse Christus de se affumabat: *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur?* Licet verò per illum ignem posset omne bonum intelligi, quod Christus in mundum attulit, verius tamen illa significatur gratia, qua omne malum culpæ vellet absumere.

Non

2. Cor. 2.

2 Tim. 2.

Lib. de vita beata.

Thron. 4.

Matth. 23. Luc. 11.

1. Reg. 15.

2. Reg. 20.

Es. 67.

Tract. 12. in Ioan.

12. Civit. 24.

Deut. 4. Hebr. 12. Luc. 12.

Non sic enit̄ circa omne bonum, aut circa omnes homines de suo dicit igne, *Et quid volo nisi ut accendantur*, sicut circa omne malum & circa omnes. Non vult inquam omnibus omne bonū, *Cum in domo patris aterni mansiones multa sint*; Sed ab omnibus omne vellet excludi malum præsertim culpæ, *Nolens aliquos petire*, inquit S. Petrus, *sed omnes ad poenitentiam reverti*.

Cum autē semper, tum hæc profectō die quam sibi singulariter caram & honorificam designavit dubitari non potest, quin vellet hunc ignem in illis accendi omnibus à quibus vellet honorari: Vellet, inquam, hoc illo suo igne tam ardentem illorum peccata consumere quam libet̄ hodiernum ab eis cultum & honorem acceptat. Nam

cum *domina est honoris iniquorum non probat alit̄ simus*, ut ait Sapiens: nonne si quorum hodie dona probat & honores, nollet eos esse in quos & impios? Nonne si laudem hodie sibi acceptam indicat ab ore hominum, nollet hos homines esse

peccatores, cum sit expresse scriptū. *Non est sp̄cio salus in ore peccatoris*: Nonne sic Deus dicitur

Abelis munera potius respexisse quam Caini? Nonne sic amicos Jobi ad ipsum remisit Jobum

quo intercedente fierent eorum munera gratiora? Nonne sic illis deique omnibus quibus dicit

non est voluntas mea in vobis, dicit, *et munus non suscipiam de manu vestra*: Quam obrem si munus hodie, si laudem, si honorem vult suscipere, nonne prius suam velit in nobis esse voluntatem, id est, nos esse cum ipso in gratia, nos extra peccatū esse, nos illius igne consumi si velimus, sicut *cera fluit ab igni facte. Emundate manus, peccatores: et purificate corda, duplices animo*.

Vide in 1. parte de Purificatione Beatæ Virginis, ubi de ferendis cereis.

SED Christo consentire debent peccatores.

Ad hanc secundam propositionem minus etiam restat dubij, cum id certū quod agunt hodie Christiani, hoc agere debeant, id est, non fictē, nō simulatē, sed verē agere. Nonne sic olim in sacris præcipue clamabatur, *Age quod agis, verē Deum honorato*, quandoquidem illum honorare contendis. Nonne alioquin res est ficta & simulata, nisi quis planē consentiat in illud externum opus tam verē ex animo faciendum, quam apparet foris esse factum? Quale est autem, peccator, quale est illud opus, quod paras hodie? Quid moliris? Quid contēdis? Nonne est honor reddendus Christo? Nonne hoc suscipis? Nonne hoc vis? Nonne hoc velle debes ex animo, sic conjungi Christo sicut videris velle coram hominibus? Nonne ve-

rum illi & non simulatum vis deferre honorem? At cum verus non sit alius quam qui à Christo reputatur & quē ipse à te quarit, sicut audivisti, nonne cum illo simul conspirare debes, nonne in hoc ipsum illi cōsentire, illi adhaerere, illi cooperari, cum sine te nihil velit agere sicut sine illo nihil posses?

Cernitru, inquit David populo suo, quod *1. Par. 22. Dominus Deus vester vobiscum sit, præbete igitur corda vestra & animas vestras*, Q. d. quasi concluderet quod nobis est concludendum ex Veritate proposita, ne desitis Deo, sicut vobis non deest: sinite vos ipsius igne accendi, quo peccata vestra consumantur, sicut fluit cera à facie ignis. Non minus ille vult hoc in vos agere quam ignis agit in cerā: sic vos æque id velitis, sic vos non magis quam cera resistatis. Liberum quidē vobis est consentire vel dissentire, sed libertatē præbere debetis gratiæ, consentiendo potius quam dissentiendo, Nonne illi etiam liberum est hoc in vos agere quod ignis necessariō seu naturaliter agit in ceram? At non minus quam ignis certō ager, non minus quam si necessariō ageret certō ager, quantum vis agat libere. Quin potius, audi excessum bonitatis Christi, pateret̄ potius ignem non agere, non ardere, non ceram liquefacere, non consumere, quam se non ardere desiderio, non inflammari voluntate consumi tui peccati, quo te præsertim tempore cum aliis ad se honorandum convocat. *Mundi sunt oculi eius, ne videant malum, et respicere ad iniquitatem non poterit*. Quid est quod tu modō non idem scētias? Quid est quod libertatem in hoc ipsum non ita certō præbeas? Nonne tibi liberum est, vel adesse hodie vel abesse si velis, ab illo communitate, quo passim convenitur ad Christo debitas referendas palmas? Tu tamen abesse nolles; tu tam bebitem agnoscis pietatis officium, ut tibi quodammodo non putes esse liberum non adesse: nec cera magis fluit à facie ignis, quam quæcunque obstacula quæ te possent inde avocare, deficiunt & quasi liquefiunt aspectu tanti debiti. Solum te manere videtur libertas, ut id unum agat quod debet. Cur non porrō pergat ulterius? Cur non cogitas te non minus debere sacris hodie interesse persolvendis, animo rectē composito, quam corpore, quandoquidem agitur de honorando Christo, qui animo magis quam corpore honoratur? Aut si non ignoras tale debitum, cur non reddis æquē ac aliud? Cur te non reddis illi gratiosum, quem dicis te velle pro debito tuo colere, quē tamen probē scis non posse:

posse debite colere, nisi te illi gratiosum reddideris. Nonne hoc est pravaricari? Nonne hoc est una manu destruere quod altera construas? Nonne hoc est in duas partes claudicare? Nonne hoc est Arcam & Dagonem simul statuere?

If. 46.

Memento istud & confundamini: redite pravaricatores ad cor: recordamini priora seculi, quoniam ego sum Deus. Quasi diceret, hæc cogitate quæ cogitari non possunt sine confusione, nec eorum sentiri potest confusio sine pio cordis affectu, quo tandem, liquefacti peccatis qua parte peccatores estis. Quod si tali pietatis sensu non emollimini, revocate in mentem quæ prioribus sæculis supplicia. Deus sumpeit ab his, qui Arcam aut res sacras profane tractaverunt. Nam ille ipse est Deus qui olim & qui modo à vobis colitur; ille ipse ignis qui ardore justitiæ consumet eos in interitum, qui ardore bonitatis consumi noluerunt in salutem. O sancta Prophetæ vota, o antiqua sanctorum desideria, quod

tandem spectabatis, cum è cælo in terras sic Dominum evocaretis: *Vitam dirumperes cælos & descenderes: à facie tua montes defluerent, sicut exustio ignis tabescerent, aqua arderent igni. Ecce jam torres dirum puntur cæli & descendent; nec dubium quia ab eius facie multi montes defluerint; Sed cur non omnes? cur tam multi adhuc indurati? Cur tam multi bonitate tanta magis etiam obfirmantur quam emollescunt? Hoc est scilicet quia licet ignis ceram liquefacit & obdurat lutum, sic lutozæ mentes illo divino igne magis indurantur, aut qui ceræ sic indurantur, apparet eos esse lutosos & terrenos homines.*

Contra est illa Veritas quæ infra in hac parte declaratur, ubi de cælesti pane, *Quo qui vivunt, Cælestes fiunt: & sic in suis vivunt corporibus sicut Cælestes in Assumptis. Vide Fer. 5. 6. & Sabbathum Hebdom. 13. Quod etiam multa huius & sequentis septimanæ referri possunt.*

FERIA SEXTA.

DE EVANGELICA DOCTRINA, A CHRISTO DOMINO TRADITA ET SUMMATIM CONTENTA IN SANCTISSIMO SACRAMENTO.

Dabit vobis Dominus panem arctum, & non faciet avolare à te ultra doctorem tuum: & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum, & aures tua audient verbum monentis: hæc est via, ambulate in ea. If. 30.

VERITAS PRACTICA.

Sacra Christi schola, Sacro-sanctum Sacramentum.

Hic totum disces Evangelium, brevi compendio, nullo impendio.

RATIO EST, Quia totius Evangelij quoad moralem doctrinam & practicas veritates, de quibus hic igitur, breve compendium hic continetur Christi verbis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Quorum proinde verborum vim & sensum si facile didiceris, disces brevi compendio & nullo impendio totum Evangelium.

Luc. 9.

Ad horum verborum vim & sensum facile disces ex Sacro-sancto Sacramento

Ergo hic totum disces Evangelium, brevi compendio, nullo autem impendio: quod quam sit fructuosum, satis patet.

I. PUNCTUM.

MULTIFARIAM, inquit Apostolus, *Hebr. x.* multisque modis Deus olim loquens in Prophetis, novissime diebus istis, nobis locutus est in filio.

Cogita quam potenter, quam efficaciter loquebatur dum viveret, Erat enim docens sicut Matt. 7. potestatem habens, & non sicut Scriba eorum & Pharisei, NVNQVAM locutus est homo, sicut Ioan. 7. hic homo.

Et verò ut absolutam eorum omnium quæ ad formandos mores commendabat summam aliquam faceret, & breve quoddam compendium

fic